

بررسی روند حرکت آب در باغ ایرانی و استفاده از روشهای نوین و پایدار بهینه سازی آب "شبنم گیری"

همایون احمدی^{1*}، مریم ابن علی²

1- همایون احمدی، استاد دانشگاه ایوانکی، Homayahmadi@gmail.com

2- مریم ابن علی، دانشجوی کارشناسی، دانشگاه ایوانکی، maryamgol999@gmail.com

چکیده

یکی از عناصر مهم در طراحی باغ ایرانی، آب و شیوه آبیاری و حرکت آب درون باغ است که به دلیل اهمیت این عنصر در اقلیم گرم و خشک ایران وسعت آب در هر منطقه به میزان وجود آب در آن منطقه بستگی دارد، همواره وسعت باغ به اندازه ای است که در فصلهای خشک سال میزان آب موجود بتواند نیاز باغ را پاسخگو باشد، توزیع ناهمگن بارندگی در سطح کره زمین باعث بروز مشکلاتی در رابطه با کمبود آب بصورت طبیعی در باغ ایرانی شده است. اینکه آیا استفاده از تکنولوژی جدید و فناوریهای نوین میتواند راه حل مناسبی برای مشکل آب در باغ باشد در حالیکه همسو با حفظ کیفیت فضایی و مبانی هویتی معماری ایرانی_اسلامی است؟ مطالعات پیشین به بررسی حفظ باغ به صورت سنتی پرداخته است و توجه ناچیز به مسئله بحران آب شده است، برای جبران کمبود آب در باغ ایرانی میتوان از روشهای نوین آبیاری در اقلیم گرم و خشک یاری جست. یکی از جدیدترین روشهای پیشنهادی برای تولید آب پایدار، استفاده و جمع آوری رطوبت موجود در هوا است که به دو صورت شبنم و مه موجود است. این روش راه حلی جهت بهینه سازی و پایداری تولید تا مصرف آب مورد نیاز گیاهان و درختان موجود در باغ ایرانی است که جایگزین روش سنتی آبیاری باغ است که نیاز باغ برای رشد گیاهان و حفظ زیبایی گردش آب بشمار میرود.

واژه های کلیدی: الگوهای پایدار، باغ ایرانی، شبنم گیری، آبیاری، فن آوری

مقدمه

بکارگیری الگوهای پایدار و فراهم کردن زمینه شکل‌گیری آن در باغ ایرانی، نیازمند شناخت هویت ایرانی-اسلامی باغ ایرانی است و اینکه باغ ایرانی چیست؟ آبیاری در باغ ایرانی به چه صورت است؟ رابطه معماری پایدار با باغ ایرانی به چه صورت قابل تلفیق است؟ باغ ایرانی با قدمتی کهن در معماری اسلامی و حتی قبل از اسلام بعنوان مقوله‌ای در باب زیبایی‌شناسی و احترام به طبیعت، موضوعی با اهمیت است. آنچه فرهنگ معماری گذشته بصورت یک سنت در خود داشته است امروز تنها بصورت پیکری بی‌جان پیش روی ماست و طبیعتاً جوامع امروز، در پی کشف و کنکاش در شناخت ارزشهای ناآشنا و فراموش شده در خود است (ربوبی، 1384، 58).

باغ ایرانی

پدیده‌ای فرهنگی-تاریخی-کالبدی در سرزمین ایران است و معمولاً بصورت محدوده‌ای محصور که در آن آب و ابنیه در نظام معماری مشخصی با هم تلفیق شده‌اند و محیطی مطلوب، ایمن و آسوده رایه وجود آورده‌اند. در دایره‌المعارف اسلامی در توضیح واژه باغ آمده است: "محوطه‌ای غالباً محصور، ساخته انسان با بهره‌گیری از گل، گیاه، درخت، آب و بناهای ویژه که بر قواعد هندسی و باورها مبتنی است" (دایره‌المعارف اسلامی، 1381، ص 206). در باغ ایرانی نظام معماری باغ، انتظام دهنده، نظام کارکردی، کالبدی (اب، کاشت، استقرار ابنیه) و نظام معنایی است. همچنین نظام منظر، نظام سایه و نظام آواها، منتج از کیفیت تلفیق و آمیختگی نظام‌های کالبدی و مختص باغ ایرانی است.

در واقع طبیعت بکر بر اساس تکرار قانون طبیعت شکل می‌گیرد اما محیط باغ بر اساس (خواست) انسان انتظام می‌یابد و (خواست) رویدادی تاریخی، متغییر، هدفمند و قابل کنترل است. "خواست به مثابه اداره آگاه با هدف دگرگون کردن محیط نامساعد در ایجاد باغ، متکی به قدرت و تصمیم، مهارت، دانش و پاکی روان سازندگان است" (میرفندرسکی، 1383، ص 10).

باغ‌سازی در ایران بدلیل شرایط خاص اقلیمی، بیشتر تحت تاثیر نظام‌های ساخت بویژه نظام آبیاری است. در باغ ایرانی همانند معماری ایرانی هیچ چیز بی‌موردی وجود ندارد، آنچه مفید و لازم است زیبا عرضه می‌شود و جلوه‌ای از کمال دارد... باغ ایرانی با تمام این اوصاف اثر هنری زیبا، چندمنظوره و پرمعناست. (ابوالقاسمی، 1374، 288).

بطور کلی باغ با ترکیب عواملی نظیر: زمین، آب، گیاهان و... شکل می‌گیرد، زمین بایستی از لحاظ جنس خاک، قابلیت نفوذ آب و حاصلخیزی، مورد بررسی قرار گرفته باشد، آب مورد نیاز بایستی افزون بر کفایت، از خاصیت استمرار و دائمی بودن برخوردار باشد. آب دارای قابلیت‌های فراوان است که هرکدام جهت تامین حیات عناصر باغ مورد استفاده قرار گرفته به عنوان علت مادی و انجاکه بعنوان نیازهای معنایی و البته ارضای حس انسان مورد توجه قرار گرفته بعنوان علت فاعلی محسوب می‌شود (جدول شماره 1).

علت مادی: آبیاری، تعریف راستای حرکتی و تقویتی محورها

علت فاعلی: لذت دیداری، شنیداری، حس آرامش

جدول 1: جهت عملکردی آب روان در باغ ایرانی
(مقاله تحلیل علت‌های وجودی ساخت باغ ایرانی، نشریه هنرهای زیبا، زمستان 1390)

علت	جهت عملکردی	قابلیت آب روان
فاعلی	جهت معنایی	تضاد حرکت جاری آب در مقابل ایستایی و ثبات معماری
فاعلی	لذت شنیداری	رخنه کردن صدای آب در تمامی سطوح
مادی	جهت دهی فضا	دعوت کنندگی آب بواسطه صدای خود
فاعلی	ارامش و پویایی	صدای نوستالژیک جویبار

مداومت، پیوستگی و استمرار در پایداری فعال است و به معنی ذخیره برای آینده می‌باشد؛ مانند حفظ منابع موجود در آب، چیزی را حفظ میکند که پایداری دارد. معماری نیاز دارد که بعنوان یک فعالیت طراحی، پایدارکننده محیط باشد، به‌مراه توانایی پایدار کردن آنچه که نیاز به پایداری دارد.

پایداری به معنی یک فرایند است که میتواند تکرار شود. پایداری یک مفهوم است که بعنوان اندازه ارزش یک روش بکار برده می‌شود. روشی که با نیازهای حفاظتی از طریق یک رفتار تکرارپذیر و بادوام مواجه می‌شود، معماری پایدار به طور قطع تشخیص می‌دهد که محصول نهایی در اثر گذشت زمان ممکن است فرسوده شود و یا نیاز باشد که جایگزین گردد. ولی فرآیندی که ماندنی و قابل دوام برجا می‌ماند را نیز تشخیص می‌دهد و آن فرایند میتواند تجدید شود و یا دوباره تکرار شود، بدون خرابی‌های غیرضروری محیط و منابع و... (Norton, 1999)

روش تحقیق

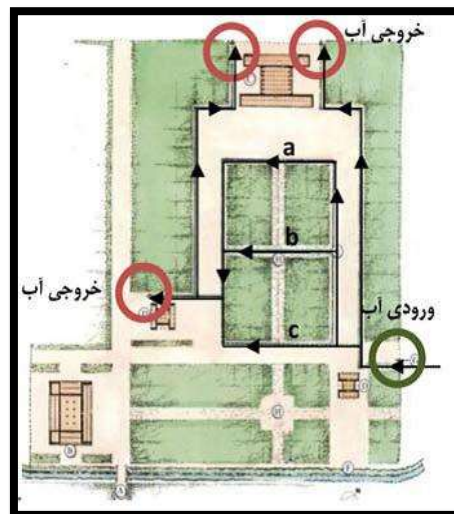
پژوهش حاضر تعریف فناوری نوین و در عین حال عجین با الگوهای پایدار به عنوان یک فرصت را بیان می‌دارد. در روشهای پیشنهاد شده فرضیه و هدف دستیابی به جایگزینی پایدار در معماری باغ ایرانی است. مطالعات از نوع تحلیلی_محتوایی بوده و ابزار گردآوری داده‌ها بصورت تحلیل مفاهیم و نظریه‌ها و الگوهای موجود از نحوه بکارگیری فن‌آوریهای نوین در معماری اسلامی مورد مطالعه است. در این پژوهش ابتدا به بررسی حرکت آب در باغ ایرانی پرداخته تا سیر شکل‌گیری آن را بیان کرده و در ادامه به رفع مشکل کمبود آب و چگونگی رفع آن در باغ ایرانی پرداخته میشود.

نقش و محور آب در باغ ایرانی

دومین عنصر مهم در طراحی باغ ایرانی آب و شیوه آبیاری و حرکت آب درون باغ است که بررسی آن ویژگی‌های خاص از باغ ایرانی به دست می‌دهد. به دلیل اهمیت آب در اقلیم گرم و خشک ایران، وسعت باغ در هر منطقه به میزان وجود آب در آن منطقه بستگی داشته است و همواره مساحت باغ به اندازه‌ای بوده که در فصل‌های خشک سال، میزان آب موجود بتواند نیاز باغ را پاسخگو باشد. موقعیت باغ نسبت به مسیر حرکت آب طوری قرار می‌گرفت که محور طولی باغ در راستای حرکت آب باشد. آب از بالاترین نقطه به باغ وارد می‌شد و به کمک شیب زمین، کل باغ را آبیاری می‌نمود. به محل ورود و ظاهر شدن آب در باغ، مظهرخانه می‌گفتند.

به علت خشک بودن اقلیم ایران، علاوه بر این که از آب برای آبیاری باغ استفاده می‌شد، مسیرهای حرکت آن به گونه‌ای طراحی می‌شد که بیشترین طول ممکن را داشته و آب تا حد امکان در باغ به نمایش گذاشته شود و به رطوبت هوای باغ بیفزاید. در باغ‌های با شیب زیاد امکان نمایش آب بیشتر بوده و در آنها، با ایجاد اختلاف سطح‌هایی در باغ، آبشارهایی نیز طراحی شده است و زیر آبشارها، سنگ‌های تراش خورده سینه‌کبکی استفاده می‌شده تا با ایجاد موج و صدا، حضور آب در باغ را بیشتر نشان دهند. به جز آبشارها از حوض‌ها و فواره‌ها نیز برای نمایش آب استفاده می‌شد. معمولاً آب در مقابل کوشک، در یک استخر یا حوض جمع می‌شد و از آنجا در باغ تقسیم می‌شد. البته باغ‌هایی نیز وجود دارد که آب از روبروی کوشک وارد باغ می‌شد و در مسیر خود به حوض مقابل کوشک می‌رسید، اما پیش از آن در باغ تقسیم شده بود. حوض‌ها معمولاً به شکل مربع، مستطیل، هشت گوش کند ستاره‌ای، و در مواردی: کشکولی، نگینی، چهارگوش و دوازده گوش و در ابعاد مختلف ساخته می‌شدند. اما همواره در اطراف آنها فضایی برای نشستن وجود داشته است. تمام استخرها، حوض‌ها و مسیرهای آب معمولاً هم‌سطح زمین و گاهی تا 25 سانتیمتر بالاتر از سطح زمین ساخته شده‌اند. البته استخرها در باغ به طور معمول زمانی ساخته می‌شدند که به خاطر کم بودن میزان آب و عدم امکان آبیاری دائم کرت‌ها، نیاز به جمع کردن آب در آنها بوده تا در زمان‌های مناسب با سرعت و میزان کافی آب را در مسیرهای خود هدایت کنند. آب پس از آبیاری

باغ به خانه‌ها و کشتزارهای اطراف جریان پیدا می‌کرد. ■ (شکل شماره 1)

شکل 1: چرخش آب در باغ پاسارگاد (مآخذ: نگارندگان)

هنرمندان باغ ساز ایرانی در تفسیر خود از باغ به مثابه مکان مقدس، پیش از همه به سراغ گردآوری نمادهای قدسی می رود که آب در میان آنها نقش مهمتری دارد. مهمترین مسئله برای حیات بخشیدن به باغ رساندن آب از نقاط دوردست به آنجا بوده که با حفرچاه و قنات ها این مشکل حل شده است. آب قنات در جوی ها و جدول های منظم قرار گرفته، با گذر از رگ و شریان اصلی باغ به نحوی به نهرها و جدول های فرعی جریان پیدا می کند. این روش آبیاری در طراحی باغ تاثیرگذار بوده است یا به عبارت دیگر طراحی باغ براساس گذر آب و تقسیم بندی باغچه ها و بوجود آوردن محورهای اصلی و فرعی شکل گرفته است. بطور مثال در باغ پاسارگاد آب تزئینی (نمادین) و آب کاربردی مسیره های متفاوتی دارند، در جریان آبیاری باغ، آنچه مشخصاً در مورد کارکرد آب میتوان عنوان کرد، غرقاب باغچه ها است. بدین منظور آب باید از مسیره های بگذرد که در حاشیه خود این امکان را فراهم آورد. بنا به نظر (استروناخ) منبع اصلی آب پاسارگاد در خارج از مجموعه قرار داشته و آب تزئینی در جوی کم عرض به ابعاد 25 سانتی متر در جریان بوده و حوضهایی به ابعاد 80*80*80 سانتی متر در مسیر آنها وجود داشته که ممکن است برای رسوب و گل ولای جوی های کم عمق طراحی شده باشد. در دوران باستان در برخی مناطق گرم و خشک و نیمه خشک، بشر برای تامین آب مورد نیاز خود از جمع آوری شبنم و مه استفاده می کرده است، برای مثال: بومیان فلسطین در اطراف تاکستان های خود دیوارهای کندویی دایره ای شکل می ساختند که این دیوارها موجبات جمع شدن شبنم و مه را در تاکستان فراهم می کرد.

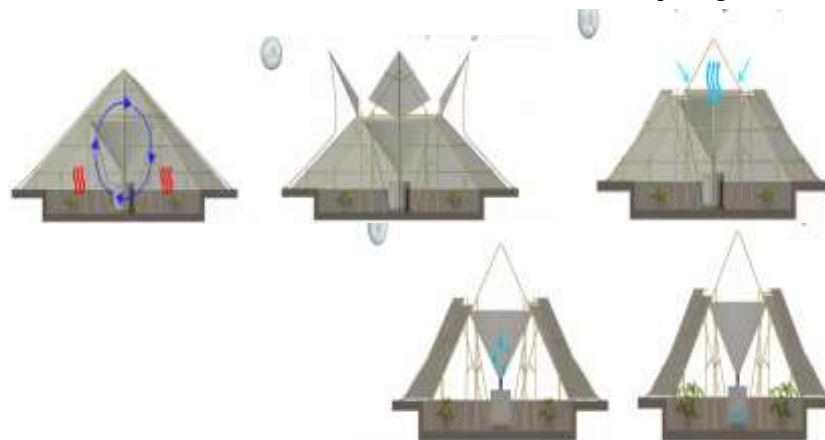
در آتاکاما و برخی از بیابانها توده های سنگی ترتیب داده شده بود که مه پس از تراکم و تبدیل به آب به پائین سرازیر می شد. در جزایر قناری آب جمع شده از شاخ و برگ درختان برای سالها منبع آب برای انسان ها و حیوانات بشمار می رفت. چندین جمع کننده قدیمی ساخت دست بشر مثل توده های سنگ در اوکراین، حوضچه های جمع کننده شبنم در جنوب انگلستان و توده سنگهای آتشفشانی در لانزاروت از جزایر اسپانیا از بناهای مورد استفاده بشر برای جمع آوری شبنم و مه بوده است. دستورانی (1387) در طی تحقیقی به طراحی و اجرای پروژه های جمع آوری آب از شبنم و مه که در بسیاری از مناطق کشور می تواند آب پایدار و مناسب را جهت توسعه فضای سبز باشد پرداخت.

هزینه جمع آوری شبنم و مه نسبت به سایر روشهای تامین آب کمتر است و همچنین تکنولوژی ساده و قابل دسترس، پایداری منابع آب برای سالهای متمادی از عواملی هستند که باعث مورد توجه قرار گرفتن این فناوری شده است. جمع آوری و تشکیل شبنم در شرایطی صورت می پذیرد که دمای سطح به زیر دمای شبنم برسد. طبیعی است که اولین معیار در انتخاب مکانهای مناسب برای جمع آوری شبنم وجود رطوبت نسبی بالا و رسیدن دمای سطح به زیر دمای شبنم خواهد بود. مقدار آبی که از این طریق جمع آوری می شود به میزان رطوبت هوا بستگی دارد، در مناطقی که هوا در روز خیلی گرم و در شب خیلی سرد است شبنم فراوانی میتوان پیدا کرد.

نمونه موردی

مشکلات زیادی وجود دارد برای فعالیتهای کشاورزی در ارتفاعات اتیوپی وجود دارد. روتس آپ گلخانه ای را برای آب و هوای گرم و خشک طراحی کرده که می تواند شبنمها را جمع آوری کرده و برای آبیاری محصولات از آن استفاده کند. جمع کردن آب باران کافی برای پرورش دادن محصولات کار بسیار دشواری است. را حل بالقوه ای دیگری که برای این کار، جمع آوری کردن شبنم می باشد. این گلخانه چندمنظوره است: پرورش محصولات و جمع آوری آب. هوای گرم در داخل گلخانه محصور شده و به این علت دمای آن در طول روز بالا می رود. این گرما

باعث بخار شدن آب شده و این رطوبت فضای مناسبی را برای رشد گیاه فراهم می‌کند و علاوه بر آن میزان جمع‌آوری شبنم را نیز به حداکثر ممکن می‌رساند. هنگام غروب که دمای سطح کاهش پیدا می‌کند، کشاورز با باز کردن بالای گلخانه اجازه می‌دهد که هوای خنک وارد شود و به تدریج دما به نقطه‌ای می‌رسد که شبنم در آن شکل می‌گیرد. بخار آب موجود در هوا متراکم شده و به صورت قطراتی ریز روی ورقه‌های بایوپلاستیکی سطح گلخانه شکل می‌گیرد. این قطرات به تدریج به داخل مخزن آب سرازیر می‌شوند. این روش به کشاورزان این امکان را می‌دهد که آبی پاک را برای نوشیدن و یا آبیاری جمع‌آوری کنند. بر اساس گزارش‌های روتس آپ، مقدار آبی که می‌توان جمع‌آوری کرد به میزان رطوبت هوا بستگی دارد. ارتفاعات گونداریاتیوی در فصول خشک، رطوبتی حدود پنجاه درصد دارد که می‌توان در هر روز تقریباً ۴۴ گالن آب از آن به دست آورد. پروژه‌ی روتس آپ، سازمانی غیرانتفاعی وابسته به دانشگاه گونداریاتیوی است. این شرکت قصد دارد به زودی این‌گونه گلخانه‌ها را به مناطق شمالی ایتیوی فرستاده و برای کشاورزان آموزش‌هایی را ارائه دهد تا بتوانند بازدهی محصولات خود را با استفاده از این فن‌آوری به حداکثر برسانند. (شکل شماره 2)

شکل 2: مراحل جمع‌آوری آب در گلخانه اتویی (مآخذ: نگارندگان)

نمونه موردی

کشاورزان این روزها بیش از پیش با بحران کم‌آبی مواجه هستند و این مساله دیگر ربطی به اروپا یا آفریقا ندارد و هر کشوری را در بر می‌گیرد. از این رو یک مخترع ایتالیایی توانسته گیاه‌واره‌ای اختراع کند که می‌تواند آب تمیز را حتی برای آشامیدن در اختیار کشاورزان قرار دهد. اما این فرآیند چگونه انجام می‌شود؟ یکی از منابع بکر آب، قطراتی است که در شبنم صبحگاهی روی گیاهان می‌نشیند و اگر بتوان این قطرات را استخراج کرد آن وقت تا حدودی می‌توان امیدوار بود که منابع بسیار محدود آب، دست‌کم تا مدتی دست‌نخورده باقی بمانند. مخترع ایتالیایی این دستگاه - ویتوریو - که آن را شبیه یک درخت بامبو طراحی کرده است می‌گوید: «این دستگاه فعلاً در چند روستای ایتیوی فعال است. وقتی شبنم صبحگاهی هنوز در هوا معلق است و روی گیاه ننشسته است، این دستگاه آن را جمع و در این مخزن ذخیره می‌کند. این آب به حدی ناب و تمیز است که نیازی به تصفیه ندارد. این آب می‌تواند در کشاورزی هم استفاده شود. فعلاً روی این مساله کار می‌کنیم که اولاً راحت‌تر حمل شود و ثانیاً ارزان‌تر باشد.»

ویتوریو اسم این دستگاه را WarkaWater گذاشته است. خودش می گوید برای ساخت آن از انواع گیاهان الهام گرفته است و در نهایت توانسته با شکل و ظاهر بامبو آن را طراحی کند. به نظر این طراح، بهترین جایی که می توان از آن استفاده کرد، زیر درخت است چون آنجا بیشترین رطوبت وجود دارد. او بدنه این برج یا گیاهواره را با چوب های بامبو ساخته است و می گوید هدفش این است که هر کشاورزی به راحتی بتواند دست کم بدنه آن را فراهم کند. ویتوریو معتقد است که باید این دستگاه حتی در خیابان های ایتالیا هم نصب شود تا مردم به راحتی آب آشامیدنی خالص داشته باشند ولی به یک پرسش جواب نداده است: در شهرهایی مثل تهران، اراک، اهواز و حتی برخی روزهای لندن، پاریس و شانگهای که آلودگی هوا دیگر مرز هشدار نمی شناسد، آیا شبنمی که در مخزن این دستگاه جمع می شود، تمیز است و نیازی به تصفیه ندارد؟ (شکل شماره 3)

شکل 2: دستگاه WarkaWater (مآخذ: نگارندگان)

ساختمان یک جمع کننده شبنم و مه:

مرحله مهم و اصلی یک طرح جمع آوری شبنم و مه، از طراحی و ساخت یک سیستم جمع کننده، انتقال، ذخیره و توزیع آب جمع آوری شده می باشد. یک جمع کننده آب شبنم و مه بصورت ساده عبارت است از یک تور با منافذ ریز و وسایلی که آنرا در حالت قائم پابرجا نگه دارد. جمع کننده شامل دو تیر قائم است که در سوراخی در سطح زمین قرار گرفته اند. تور در بین دو تیر قائم نصب شده است، یک ناودان از زیر کابل پائین متصل به زیر تور آویزان می باشد که به منظور جمع آوری آب تعبیه شده است، لوله هایی نیز برای انتقال آب از ناودان به مخزن یا منبع آب تعبیه شده است.

قبل از هر اقدامی، اطلاعات متعددی برای طرح جمع آوری شبنم و مه انجام شود:

- 1: آگاهی نسبت به تشکیل شبنم و مه در منطقه و طول مدت فصل مناسب جمع آوری که مطالعه آماری تعداد روزهای همراه با شبنم و مه در طول سال از روی آمار موجود ایستگاههای هواشناسی در این زمینه ضروری است.
- 2: بعد از معلوم شدن امکان اجرای طرح از نظر تعداد روزهای همراه با شبنم و مه، لازم است که ارزیابی دقیق عملی قبل از شروع طرح، بازدید از منطقه، مشورت با ساکنان منطقه و مقامات محلی و مورد توجه قرار دادن مشاهدات آنها، جهت تعیین امکان اجرای طرح انجام شود.
- 3: طرحهای کوچکتر جمع آوری شبنم و مه تحت عنوان طرح ارزیابی انجام گردد.

4: در نهایت نسبت به اجرای طرح اصلی اقدام شود.

جدول زیر خلاصه‌ای از امار تهیه آب از شبنم و مه را در سه کشور شیلی، عمان و پرو را نشان می دهد. (جدول شماره 2)

جدول 2: امار تهیه آب از شبنم و مه بصورت نمونه در 3 کشور (مآخذ: نگارندگان)

مکان	متوسط تولید (دسی لیتر در مترمربع)	طول فصل شبنم و مه (روز در سال)	تولید سالانه
شیلی	3	365	1095
پرو	9	210	1890
عمان	30	75	2250

انواع جمع کننده برای اندازه گیری مقادیر آب تولید شده از شبنم و مه

جمع کننده مخروطی تک جداره:

تشکیل شده از تعداد زیادی رشته نخهای پلاستیکی که دو دایره حلقوی به شعاعهای متفاوت را به هم متصل میکند. نحوه قرار گرفتن حلقه های دایره‌ای بگونه‌ای است که دایره بزرگتر در بالا و حلقه با شعاع کوچکتر در زیر آن و به فاصله 50 سانتی متر قرار گرفته است. حلقه بالا توسط سه عدد پایه فلزی که به بدنه جعبه نگهدارنده متصل است، محکم شده و حلقه کوچکتر در دهانه قیفی که آب جمع شده را به مخزن منتقل می کند قرار گرفته است. به این ترتیب رشته‌های نخ، سطحی به شکل مخروط ناقص و وارونه را تشکیل می دهند. قطرک‌های شبنم و مه در برخورد با این رشته‌ها متراکم شده و قطرات حاصل در اثر نیروی ثقل به طرف پایین و به درون قیف هدایت میشوند.

خروجی قیف در داخل جعبه نگهدارنده به یک قطعه شیلنگ متصل شده و انتهای شیلنگ نیز آب را به داخل مخزن جمع کننده هدایت می کند. برای اینکه هیچ اختلاطی با آب حاصل از بارندگی صورت نگیرد سایبانی به قطر 30 سانتی متر در بالای جمع کننده تعبیه شده است این کار صرفاً برای تمیز دادن مقدار آب خالص جمع شده از شبنم و مه صورت گرفته است. (شکل شماره 4)

شکل 4: جمع کننده مخروطی تک جداره (مأخذ: نگارندگان)

جمع کننده مخروطی دو جداره:

جمع کننده مخروطی دو جداره بسیار شبیه به جمع کننده تک جداره است با این تفاوت که در نوع جدید دو حلقه دایره‌ای در بالا و دو حلقه دایره‌ای در پایین قرار دارند و نخ‌های پلاستیکی دوجداره موازی را تشکیل می‌دهند که در واقع هریک از این دو جداره سطح جانبی یکی از دو مخروط ناقص با شعاع‌های متفاوت و وارونه می‌باشند. (شکل شماره 5)

شکل 5: جمع کننده مخروطی دو جداره (مأخذ: نگارندگان)

جمع کننده پرده ای

به منظور استفاده عملی از جمع کننده‌ها بایستی طراحی به صورتی انجام گیرد که در عین سادگی عملاً امکان بهره‌برداری از آن وجود داشته باشد. قسمت اصلی جمع کننده پرده‌ای، یک چهارچوب یا قاب فلزی به ابعاد یک‌متر است البته این ابعاد میتواند کوچکتر یا بزرگتر باشد به این ترتیب به راحتی میتوانیم آب جمع‌آوری شده در واحد سطح را بدست آوریم. در این دستگاه مجدداً رشته‌های نخ پلاستیکی از بالا به پایین تنیده شده‌اند. در حدود 580 رشته نخ پلاستیکی با عرض 1 و ضخامت 0.1 میلی‌متر درون قاب مستطیل شکل بصورت دو لایه کشیده شده‌است.

نخها بصورت کاملاً موازی با یکدیگر کشیده شده‌اند و ارتفاع قاب از سطح زمین حدود 90 سانتی‌متر است. ضلع پایینی قاب در داخل یک لوله پی وی سی که در امتداد طول آن شکافی به اندازه مناسب ایجاد شده، قرار داده شده است. دو انتهای این لوله کاملاً عایق بندی شده است. این لوله به نحوی تعبیه شده‌است که دارای شیب ملایم یک درصد می‌باشد. به انتهای پایینی آن شیلنگی وصل شده‌است که آب را به مخزن منتقل می‌کند. قطره‌های شکل گرفته روی نخها با یکدیگر تشکیل قطرات بزرگتر را می‌دهند و در اثر جاذبه زمین به سمت جمع‌کننده‌ای که در زیر قاب قرار دارد حرکت می‌کنند و سپس به یک گالن جمع‌کننده هدایت می‌شوند. کل قسمتهای جمع‌کننده بروی تیرک‌هایی محکم شده است و تیرک‌ها بروی زمین با طناب‌هایی محکم شده‌اند تا در هنگام وزش باد شدید مقاومت کافی داشته باشند. (شکل شماره 6)

شکل 6: جمع‌کننده پرده‌ای (مآخذ: نگارندگان)

جمع‌کننده های مخروطی چند جداره

از هفت دایره متحدالمرکز ساخته شده که سیستم این جمع‌کننده نیز کاملاً مشابه با جمع‌کننده مخروطی دو جداره است. قطر دایره داخلی این جمع‌کننده 20 سانتی‌متر و قطر استوانه خارجی 50 سانتی‌متر و ارتفاع این جمع‌کننده 52 سانتی‌متر است که در ارتفاع 70 سانتی‌متری از سطح زمین قرار می‌گیرد. (شکل شماره 7)

شکل 7: جمع‌کننده های مخروطی چند جداره (مآخذ: نگارندگان)

میزان آب تولید شده از شبنم و مه

در جایگاه‌های آوری آب از شبنم و مه مقادیری چون 0.2 گرم بر سانتی‌متر مکعب می‌تواند مناسب باشد. مقدار آب تولیدی بستگی به سطح جمع‌کننده و کارآمد بودن جمع‌کننده در شکار قطرات آب موجود در شبنم و مه و سرعت باد دارد. یک روش ساده برای تعیین مقدار آب تولید شده، نرمال کردن آن در واحد سطح از جمع‌کننده و استفاده از واحدهایی چون لیتر در مترمربع در ساعت یا لیتر در مترمربع در روز می‌باشد. اگر فصل مه نصف سال باشد کل آب جمع‌شده در سال به 45.6 مترمکعب برای هر درخت یا 4.5 مترمکعب خواهد بود، حتی اگر 25٪ از این آب مازاد بر نیازهای ضروری درختان باغ باشد حدود 10 مترمکعب در سال به سمت شیب‌های پایین نفوذ خواهد کرد.

نتیجه‌گیری

نظریه پردازان مشهور منظر همچون (جان دیکسون هانت)، در مقاله (کمال اعلی، کاربست نظریه باغ) و همچنین (فرانسیس بیکن) نظریه‌پردازان منظر معمولاً باغ را در هر تمدن مظهر الگوی آرمانی زندگی در آن تمدن می‌دانند. (چارلز جنکز) با استناد به سخن برخی از نظریه‌پرداز منظر مدعی است برای مطالعه الگوهای آرمانی تمدن‌ها کافی است هنر باغسازی آنها را مورد مطالعه قراردهیم: باغ‌ها معماری کمال اعلی‌تر هستند و اوج فرایند تمدن‌ها را به نمایش می‌گذارند. باغ ایرانی نیز در هر دوره بازتاب اندیشه‌های شکل‌دهنده و وجوه مثلی آن است. با ظهور طرح‌های نوین غربی و گاه شرقی در رابطه با منظرپردازی‌های شهری در ایران امروز، شاهد کم‌رنگ شدن نقش باغ ایرانی در زمینه منظرسازی شهری می‌باشیم، اما با توجه به اینکه فلسفه وجودی باغ ایرانی و پیدایش آن با فرهنگ و تاریخ و اعتقادات مردم ایران همخوان و همسو می‌باشد، لذا سعی بر پایداری بوسیله روش‌های نوین از جمله ایباری، بعنوان عنصر تداوم باغ ایرانی را داشته استحصال آب از شبنم و مه به عنوان یک منبع جدید آب موضوعی است که باید نیاز به آن ثابت شود. در مناطقی که سایر منابع آبی موجود، چون آب‌های سطحی، چاه‌ها و آب‌های حاصله از بارندگی نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای مردم باشد و یا جایی که یک خط لوله یا تصفیه کردن آب برای مصارف عمومی، کشاورزی و ... عملی غیر ممکن و یا پر هزینه باشد، می‌توانیم از این منبع آب استفاده کنیم و در این حالت توجیه اقتصادی دارد. بدیهی است که روش استحصال آب از شبنم و مه می‌تواند گامی در راستای تامین آب مورد نیاز در مصارف مختلف چون شرب، کشاورزی، جنگلداری و صنعت و مبارزه با کم‌آبی و خشکسالی باشد. در نهایت، در انتخاب روش‌های مختلف جمع‌آوری آب، باید به هزینه، تبعات استفاده از این روش‌ها بر شکل اصیل باغ، کیفیت تجهیزات، خطر سرقت، تناسب منطقه برای هر روش و ... دقت داشت. طبیعی است استفاده از این روش‌ها نیازمند مشارکت مردم محلی، کارشناسان خبره، مدیران و مسئولان ذیربط خواهد بود. از طرف دیگر باید به بازدهی هر روش در تامین آب مورد نیاز و از طرف دیگر کمبود آب موجود در منطقه نیز دقت داشت. بسیاری از نمونه‌های موفق معماری پایدار که قبلاً وجود داشته‌اند، از طریق کوشش‌ها و ابتکارهای محلی و گاهی اوقات پشتیبانی‌های خارجی به دست آمده‌اند. تشخیص این که چه چیزی واقعاً پایدار است به صرف زمان طولانی نیاز دارد، تا مهارت‌ها را پرورش دهد و توسعه بخشد تا یک ایده را ثابت کند یا برای قراردادن یک سیستم مالی یا سازمانی که بتواند پایدار باشد، امتحان شود.

منابع :

- [1] ابریشمی، محمدحسین، جمع آوری باران و سیلاب در مناطق روستایی، انتشارات آستان قدس رضوی، 1368.
- [2] دستورانی، محمدتقی، جمع آوری و استحصال آب در مناطق خشک و نیمه خشک (جزوه درسی) دانشکده منابع طبیعی دانشگاه یزد، 1384.
- [3] رحیمی، محمد، استحصال آب از مه، سازمان هواشناسی کشور، 1378.
- [4] اسفندنژاد، ا، استحصال آب آشامیدنی از مه و رطوبت هوا، گزارش تحقیقاتی، تحقیقات آب، 1387.
- [4] شاهچراغی، آزاده، بازآفرینی نظام معماری باغ ایرانی، رساله دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، 1378.
- [5] میرفندرسکی، محمدامین، باغ ایرانی چیست؟ باغ ایرانی در کجاست؟ خلاصه مقالات نخستین همایش باغ ایرانی، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور، 1383.
- [6] استروناخ، دیوید، شکل گیری باغ سلطنتی پاسارگاد و تاثیر آن بر باغسازی ایران، فصلنامه اثر، شماره 22-23، صص 60/49، 1373.
- [7] پیرنیا، محمدکریم، باغهای ایرانی، تدوین فرهاد ابوضیاء، مجله آبادی، سال چهارم، شماره پانزدهم، صص 12-2، 1358.
- [8] احمدی، فرهاد، معماری پایدار، آبادی، سال سیزدهم، شماره 41-40، پائیز وزمستان، صص 107-90، 1382.
- [9] پیرنیا، محمدکریم، معماری اسلامی ایران، انتشارات دانشگاه علم و صنعت ایران، 1382.